

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

No. 18.

(528.)

Vol. 23.

Thursday,

November 28,

2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravvy.ca

Koncerty Borise Krajného ve Vancouveru a v Torontu

Vancouverský koncert se konal v sobotu 2. 11. 2013 v Canadian Memorial Church v produkci dr. V. Neumana a vancouverské odbočky ČSSK. V bohatém programu vystoupil *The Great Moravian Choir* a klavírní virtuos, krajanům již dobře známý, Boris Krajný.

Ač milovník hudby, nemám dostatečného hudebního vzdělání, abych mohl o zajímavém a bohatém hudebním programu referovat zasvěceně, takže do odborných úvah se pouštět nebudu a sdělím jenom své pocity a názory.

V první části vystoupil dnes už jedenáctičlenný pěvecký sbor pod vedení Pavola Simomčice. Dirigent může být právem hrdý na výsledek snad jen více než rok trvající práce, což se projevilo ve sborovém provedení českých a slovenských lidových písní pěti autorů (Dvořák, Eben, Moyzes, Hronek, Smetana) stejně jako sólistky, mezosopranistky Dany Cline. Zazpívala s nesmírným citem náročné Dvořákovy Biblické písně Opus 99.

Než spokojení posluchači mohli se o přestávce věnovat kulinárním požitkům u bohaté tabule, ke klavíru usedl Boris Krajný. Osobně jsem jej viděl vystupovat ve Vancouveru nejméně před jedenácti lety v recitálu *Harmony*, kdy hrál dílo Zdeňka Fibicha. V první části svého programu před přestávkou hrál nesmírně obtížného Ludwiga van Beethovena (Piano sonáta No 31 v C dur, op. 53 Waldstein, Allegro con brio, Adagio molto). Po přestávce pak díla Josefa Suka (1874-1935), Frederika Chopina (1810-1849), Antona Rubinsteina (1829-1894) a Bedřicha Smetany (1824-1884). Bravurně, technicky dokonale a jsem si jist, že i mnohem zdatnější odborník v klasické hudbě byl stejně spokojen a uchvácen přednesem Borise Krajného, který se nijak nedal vyrušit potleskem mezi větami, což v případě náročného repertoáru není vhodné, a odměnil nadšené posluchače dvěma nesmírně technicky náročnými přídávky: skladbami Manuela de Falla (1876-1946) a Klementa Slavického (1910-1999).

Protože během shora zmíněného vystoupení před léty, pořádaném tehdejší naší vancouverskou agenturou *Art Pacific Production*, pan Krajný projevil přání trochu na piano cvičit a k tomu došlo na našem pianě, o přestávce jsem si dovolil pana Krajného pozdravit. Když si tak dokonale pamatuje neuvěřitelně bohatý repertoár, nepřekvapilo, že si pamatoval po tolika letech i mne. V závěru kratičkého setkání jsem projevil obdiv k muzikální paměti virtuosů klasické hudby.

Boris a Miloš Krajný po koncertě v Torontu v kostele svatého Václava, kdy zazněly skladby Johanna Sebastiana Bacha, Ludwiga van Beethovena, Josefa Suka, Bedřicha Smetany a Klementa Slavického. O koncertě ve Vancouveru je zpráva našeho zpravodaje Vladimíra Cíchy. Další koncert z cyklu *Nokturne* bude 1. prosince od 17 hodin na Masaryktownu v restauraci Praha, kdy vystoupí jazzman Drew Jurečka.
FOTO: MARIA GABÁNKOVÁ

„No, jen se podívejte, jak ptáci odletí do Afriky a zase se vrátí, což to nic není?“ pravil s lišáckým úsměvem.

Veliký dík patří organizátorům koncertu!

Vladimír Cícha - Vancouver

Dějiny a listopad

Můj dědeček měl v občanském průkazu dvě data narození. Narodil se totiž ve Varšavě v roce 1881 a ta tehdy byla pod ruskou nadvládou, takže tam platil i jiný kalendář. Úředníci z této situace byli natolik zmatení, že tuto skutečnost vyznačili pomlčkou, jako že se rodil plných čtrnáct dnů. Díky tomu jsem na rozdíl od svých spolužáků věděl, proč byla Velká říjnová socialistická revoluce v listopadu dříve, než to paní učitelka vysvětlila. Z celého názvu VRSR se vytrácelo postupně jedno slovo za druhým. Nebyla to tedy *říjnová*, ale *listopadová*. Nebyla *Velká*, ale *lokální* - došlo k ní v jedné čtvrti Petrohradu. Rovněž se dá pochybovat o tom, že byla *socialistická* a nakonec nebyla to *revoluce*, ale obyčejný *puč*.

Státní svátek 17. listopadu, který připadl letos na neděli, zůstal jaksi v pozadí. Přesto je co slavit. Ten den v roce 1989 padl komunismus v Čechách. Historici se budou dalších několik století hádat o to, kdo to způsobil a my můžeme mít různé teorie: Gorbačov perestrojkou, Carter důrazem na lidská práva, Reagan politikou zbrojení, polská Solidarita, východoněmecké mírové hnutí, které vedlo k pádu Berlínské zdi, maďarské ekonomické reformy, prohraná válka v Afganistanu, neschopnost socialistického ekonomického systému, nástup nových technologií... Zřejmě to byla souhra všech těchto okolností.

Před padesáti léty 22. listopadu 1963 byl v texaském Dallasu zastřelen prezident John Fitzgerald Kennedy. Všichni pamětníci tohoto data si dokáží vybavit okamžik, jak se to dověděli. Já osobně jsem ten večer chtěl poslouchat v rádiu Mňáčkovu povídku *Kde končí prašné cesty*. Najednou však přerušili vysílání a hlasatelka oznámila zprávu o atentátu. Jelikož v té době byl

každý den nějaký atentát, nevěnoval jsem zprávě ze začátku pozornost. V okamžiku, kdy oznámila, že prezident Spojených států zraněn podlehl, jsem tomu nemohl uvěřit. Najednou se vše změnilo. Dokonce v rádiu zahráli nějakou smuteční hudbu a pak pokračovali v programu. V deset hodin již toto oznámení bylo na prvním místě ve zprávách. Druhý den zprávu o Kennedyho smrti hlásil i školní rozhlas. Jako kdyby se na okamžik skončila studená válka. O pár dnů později došlo k další historické události. Pohřeb amerického prezidenta byl vysílán Československou televizí. Byl to první transatlantický přímý přenos. Ani Svobodná Evropa nebyla rušená. Skupina studentů z umělecké průmyslové školy šla Prahou s transparentem *Cítíme s americkým lidem*. A můj bratr se šel podepsat do kondolenčních archů na americkém velvyslanectví.

Zvláštní... Bylo to deset let po Stalinově smrti a tolik se toho změnilo. Netrvalo dlouho a Nikita Sergejevič Chruščov byl nahrazen soudruhy Brežněvem a Kosyginem, následoval proces se Siňavským a Danielem a vše bylo zase jinak a tečku za nadějným obdobím napsal 21. srpen 1968. A opět si všichni, co jsme to prožili pamatujeme, co jsme dělali, když jsme se o vpádu „sprátelených vojsk“ dověděli.

Každou neděli v 20:05 vysílá první program České televize seriál *České století*. Režisér Robert Sedláček (objevil se nedávno v českém vysílání TV OMNI) s historikem Pavlem Kosatíkem (napsal mimo jiné vynikající biografii o Přemyslu Pittrovi *Sám proti zlu*) ukazuje neortodoxním způsobem důležité okamžiky českých dějin. Robert Sedláček mě zaujal svým výrokem: „Nenechme se terorizovat historiky!“ Nebazíruje tedy na tom,

jak vypadal Masaryk, jak vypadala jeho pracovna... Snaží se dopídit podstaty Masarykova myšlení, jeho víry v Boha, v pokrok, v západní demokracii. Masarykovi oponenti nejsou hlupáci, argumentují rozumně a přesvědčivě. Ve filmu vidíme právě Masaryka v zoufalství, kdy se mu psychicky zhroutila žena, jedna dcera je s ním v exilu, druhá je ve vyšetřovací vazbě. Jeden ze synů, Jan, je ve válce na opačné straně fronty a syn Herbert (což ve filmu není), nadějný malíř a zároveň hokejista, hráč pražské Slavie, zemřel 15. března 1915 na skvrnitý tyfus, kterým se nakazil od haličských uprchlíků v Borové u Poličky. Není jisté, že určité výroky v tomto snímku pronesl Masaryk přesně na tomto místě, ale jsou důležité jeho myšlenky a pohnutky, z kterých vycházel. Robert Sedláček letos v Plzni řekl: „Nenechme se terorizovat historiky, pro mne, abych se dověděl něco o roce 1951 bylo důležitější vidět film *Dovolená s Andělem* než všechna prohlášení ÚV KSČ z toho roku.“ Nedávno se mi dostal do rukou dokument z roku 1979 tzv. *Svodky z Borů*. Pokud by někdo vycházel z tohoto pramene, pak dostane zcela jiný obrázek než to, co se na Borech v kriminále dělo.

Pamětníci v Torontu by možná nebyli spokojeni se Sedláčkovým pojetím Února 1948, možná že by jim připadalo, že opominul důležité okamžiky, pochod Národních socialistů, Sokoly, ale o to v seriálu nejde, zrovna tak jako v části o Masarykovi není období, kdy byl v Americe... Sedláček se snaží proniknout k tomu, jak tehdejší politici mysleli a to je důležité.

Aleš Březina

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 8.12. ve 13 hod. a 24.12 v 16:30 .

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev.Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 21. prosince 2013 v 11:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 21. prosince v 17:00..

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 22.prosinec 2013 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby. 29. prosince 2013 v 16 hodin.

Sokol Toronto Vás srdečně zve na MikulášskOU ZáBaVU

pořádanou
v sobotu 30. listopadu 2013
Hala kostela Sv. Václava
496 Gladstone Avenue, Toronto
Lístky: \$25.00 Studenti : \$ 15.00
Možnost zakoupení večere od 19:00 hod.;
hudba začne hrát ve 20:00 hod.
Přineste dárky, Mikuláš je bude rozdávat!
K tanci hraje skupina Dušana Drobného
Veškeré informace a předprodej lístků:
Marie Crháková: 416 242 5914
mariecrha@yahoo.ca

Česká televize Nová vize
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

30. 11. (so) 10:00
Bazar kostela sv. Pavla
1424 Davenport Rd.

30. 11. (so) 18:00
Kačacie hody
Restauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
(křižovatka ulic Cawtra a Lakeshore)

30. 11. (so) 19:00
Mikulášská zábava
Sokol Toronto
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Av., Toronto

- 1.12. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Drew Jurečka - Jazz Quintet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/481-7294

- 7.12. (so) 14:00
Mikulášská nadílka pro děti
Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough
416/439-4354

7. 12. (so) 18:00
Kačacie hody
Restauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
(křižovatka ulic Cawtra a Lakeshore)

- 8.12. (ne) 11:00
Tradiční vánoční trhy
Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough
416/439-4354

- 13.12. (pá) 19:00
Restaurace Praha
Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough
416/439-4354

- 31.12. (út) 19:00
Silvestr 2013
Restaurace Praha
Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough
416/289-0283

- 2014
19. 1. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Jiří Grosman - Jazz Quintet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/481-7294

23. 3. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Duo Ventapane
Martin Karlíček - piano
Mana Shiraishi - housle
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

27. 4. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Jan Novotný - piano

Jak vyjdeme v roce 2014

- # 1- 16. 1. 2014
2 - 6. 2. 2014
#3 - 27. 2. 2014
#4 - 20. 3. 2014
#5 - 10. 4. 2014
#6 - 1. 5. 2014
#7 - 22.5.2014
#8 - 19.6.2014
#9/10 - 17.7. 2014
#11/12 - 14.8. 2014
13- 4.9.2014
14 - 25.9. 2014
15 - 23.10. 2014
16 - 20. 11. 2014
17/18 - 18.12. 2014

DVD o zboru sv. Pavla

Všetko to začalo před sedemdesiatými rokmi, keď si slovenskí evanjelici založili v Toronte svoj cirkevný zbor sv. Pavla. V päťdesiat minútovom dokumentárnom filme sa môžete dozvedieť o ich cirkevnom, ale aj spoločenskom živote. Film predstavuje ich sedemdesiat ročné duchovné pôsobenie v Toronte, ako aj rozhovory s dlhoročnými členmi. Ich spomienky dokumentujú archívne zábery. Časťou filmu je aj pôsobenie slovenských zborov - sv. Matúša v Smithville a sv. Kríža v Kitchener.

Na záver filmu je divákovi predstavený aj Evanjelický a. v. cirkevný zbor sv. Jana v Toronte. DVD v cene 25,00 dolárov si môžete objednať na telefónnom čísle 416/658-9793.

lpk

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.satellite416.com
www.spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.18.satellite1-416.com
www.18.zpravy.ca
www.18.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních Nového divadla v Torontu
www.divadlo.zpravy.ca

NHL

O jednotlivých zápasech v Torontu
Rozhovory s hráči a reportáže
www.nhl.zpravy.ca
www.nhl.spravy.ca

Finanční

Kursovni listek

100 Kč	5,14 CDN
1 CDN \$	19,45 Kč
1 EURO	1,40 CDN \$
1 CND \$	0,71 EURO
1 US \$	1,04 CDN \$
1 CND \$	0,96 US \$

Universal Currency Converter - 20. 11. 2013

1 CDN \$	19,27 Kč
1 EURO	27,34 Kč
1 US \$	20,17 Kč
ČNB - 20. 11. 2013	

Toto číslo jsme dali do tiskárny

26. 11. 2013 ve 2:00

Příští vánoční dvojčíslo vyjde:

19. 12. 2013

Uzávěrka: 10. 12. 2013

Milí krajanania, krajanky,

vás všetkých pozývame, na náš už tradičný tohorodný

Bazár - 2013

Slovenskej Evanjelickej cirkvi a. v.
dňa 30.novembra 2013, v sobotu ráno od 10 hodiny.

Ako minulé roky, vám opäť ponúkame výrobky mäsiarskej kuchyne: klobásy, páľivé i nepáľivé, jaternice, slaninu, údenú a paprikovú. A tiež rezance, rôzne cukrárske výrobky, koláče a zákusky, vianočné oblátky a iné.

Počas BAZÁRU 2013 budete môcť ochutnať jedlá zakálačkovej kuchyne a presvedčiť sa tak o špičkovej kvalite našich výrobkov. Pripravili sme pre vás, i vaše pobavenie aj hodnotnú tombolu.

Bazárová hala je v prízemí

kostola sv. Pavla, Evanjelickej a. v. Slovenskej cirkvi

na 1424 DAVENPORT Rd. -

100 metrov na západ od križovatky Davenport Rd. a Dufferin Str.

Upozorňujeme a prosíme vás, väčší nákup si objednajte už teraz.

Tel.: 416/658-9793

JK Productions v spolupráci s organizáciou The Golden Phoenix má ponúkať darčekový trhy "The Golden Phoenix"

KACACIE HODY

JK PRODUCTIONS

30. novembra & 7. decembra 2013 od 18.00 hodin

Predjedlo: pasteta z kacacích pečienok s chlebom
slepacia polievka, loksa
pecena kacica, kapusta a knedle

Alto zakazak bude mozno si zakazit pomocou knihy

Nekolko kapacita restauracie je omedzena prosime všetkých zaujímavý aby si najskor telefonovali objednávky.
Patrik Severa 905 781 9374 alebo Jan Kosiba 905 812 5503

ZAPIŠTE SI DO PROSINCOVÉHO KALENDÁRE 2013

MASARYKŮV ÚSTAV pořádá pro všechny přátele

SOBOTA 7. PROSINCE OD 14.00 H.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA PRO DĚTI

Rodiče, připravte dětem dárky, označte je ústelným jménem
Děťky rozdát dětem Čert, Anděl a Mikuláš.
Vezměte s sebou své malé kamarády. Znalost českého jazyka není podmínkou!
Info: volejte paní Ivu 416.439.4354

NEDĚLE 8. PROSINCE OD 11.00 H.

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ TRHY

Pestrá nabídka produktů a předmětů vlněných pod stromček:
DVD, knihy, pohádky, české filmy, vánoční cukroví, masné výrobky,
nabídka tradičního jídla, příjemné posazení s přáteli.
Zájemci o prodejní stánek, volejte paní Ivu 416.439.4354

PÁTEK 13. PROSINCE V 19.00 H.

OBLÍBENÁ VÁNOČNÍ VEČEŘE

S českými kvičkami, bohatou tombolou a svátečním programem.
Srdelné jsou zváni členové MML, jejich přátelé a rodiny.
Závazně rezervace přijímá paní Iva 416.439.4354

ÚTERÝ 26.12. OD 19.00

SILVESTR 2013

Pořádá restaurace Praha, disco a živá hudba:
Závazně objednávky a detailní info: Martin nebo Broně 416.269.0283

Všechny akce jsou pořádány v restauraci Praha na adrese:
450 SCARBOROUGH GOLF CLUB RD., TORONTO

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelinek

611-71st Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žilkovský

2020 University, Suite 1920.

Montreal, QC

Tel.: (514) 316-4383

E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michalec, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**Chiropraktik
1552 Bloor St. W.Toronto, Ont.
www.drpetermunk.comOrdinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.**Tel.: 416/533-0005****ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net**Mind & Body**

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphoma Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca**Dvě výstavy v Torontu**

VLADĚNA KRYKORKOVÁ

Foto: M. GABÁNKOVÁ

V pátek 22. listopadu 2013 bylo zahájení pětidenní výstavy dvou výtvarnic, Nicolette Jakovac a Vladěny Krykorkové v Laurier Gallery v Torontu. Zatímco Nicolette vystavovala barevné kvaše, Vladěna se soustředila na perokresby. Snaží se vložit do každého obrazu jakési tajemství - skryvačku. V některých je to anděl, jindy se objevuje mezi větvemi měsíc, jako kdyby se chtěla vrátit k Rusalce, kterou před časem ilustrovala. Jindy se soustředila na cestu, která lemujíc břeh jezera. Celá výstava prací z letošního léta působila uceleným dojmem. Krajina však nepůsobí dojmem léta, ale spíše podzimu nebo dokonce zimy, takže dobře koresponovala s mrazivou podzimní náladou těchto dnů. Její práce známe spíše z ilustrací knih. Velice často spolupracuje s eskymáckým spisovatelem Michaelem Kusugakem a se svým synem Ianem, s kterým kromě již zmíněné *Rusalky* ilustrovala i dětskou knížku *Carl the Christmas Carp*. Velmi úspěšná byla skupinová výstava s dalšími třemi výtvarnicemi a fotografkou Helenou

Wilsonovou v Praze v roce 2005 pod záštitou tehdejšího ministra kultury Pavla Dostála Art Canada Five. V minulosti již obě výtvarnice spolu v této galerii v Liberty Village vystavovaly.

V. KRYKORKOVÁ: SKRYTÝ ANĐĚL

Foto: M. GABÁNKOVÁ

Druhé zahájení výstavy, která potrvá zhruba do konce roku bylo v Mind and Body Integrated Medicine Clinic and Gallery na 2921 Lakeshore Blvd. West v Torontu. Zde jsem měl poprvé možnost vidět akvarely Věry Dermovsek. Jednalo se o zátiší a krajiny z okolí Owen Soundu, kde výtvarnice žije. Podobně jako Vladěna vychází z motivů severního Ontaria. Věra pochází z malířské rodiny, její dědeček byl vídeňský malíř Albert Paris von Guttersloh, který měl vliv na figurální tvorbu pro Fantastic School of Vienna. Velký vliv měla na ni její matka Alexandra Budlovsky. Letos Věra

ROCKY SHORE IN GEORGIAN BLUFF

vystavovala v Meafordu, v Legacy Gallery v Owen Soundu a ve Flesherton Art Gallery. Věnuje se rovněž figurální tvorbě, k čemuž jí dopomáhá i znalost anatomie, s kterou se seznámila během studia medicíny. Kombinace barev i styl nezaprou vliv Vincenta van Gogha. Z akvarelů na výstavě je tento vliv patrný zejména na obrazech *Zátiší s karafiáty* a *Rocky Shore in Georgian Bluff*. Obě věci pocházejí z letošního roku. (Více o malířce je na www.veradpaintings.com.)

abe

VĚRA DERMOVSEK

Patnáct procent!

Uvedeno přesněji, při posledních volbách do parlamentu v České republice 14,91% voličů volilo komunistickou stranu (KSČM). Nad takovou skutečností je záhodné se pozastavit z několika důvodů.

V první řadě vyvstává otázka „Proč tolik lidí už zapomělo na nesvobodný život národa v totalitním režimu komunistů? Mají opravdu Češi (aspoň 15 %) tak krátkou paměť? Nebo je k tomu vedou další záminky?

Při zjišťování jaké důvody vedou český národ nejen k roztržiténosti při výběru vládních reprezentantů (volba mezi 24 stranami a hnutími), ale také k inklinaci k extremistickým a extravagantním stranám jsem narazil na několik zajímavých důvodů.

K těm extrémním nepatří jen komunisti ale i další, co chtějí vládnout, jako strana Pirátů, Zelených, Hlavu vzhůru, Romská demokratická strana, Změna.

Zaměřím se však na tu extrémnější, na KSČM. Důvodem je, že se nedovedu dostat do myšlení jejich voličů, co vlastně svými hlasy chtějí docílit, nebo co si představují pod eventuální vládou komunistů.

Na otázku proč je někteří stále volí, dostávám mnoho nejasných odpovědí.

Jedna z nich je „Za socialismu rohlík stál 30 haléřů a teď stojí 3 Kč! (Typický příklad, je jich ale více).

Voliče této kategorie bych radil mezi ty, kteří, ač chodili do školy, se nenačili počítat. Proč? Ještě v roce 1988 - necelé dva roky před sametem se mi příbuzná chvástala tím, že vydělává měsíčně něco přes 2000 Kčs, což odpovídá zhruba 6600 rohlíkům. Dnes podle statistiky je průměrná mzda kolem 20 000 Kč rovnající se přesně stejnému počtu rohlíků! Někteří dokonce tvrdí, že rohlík stál 40 haléřů, pak pro ně by počty dopadly mnohem hůř.

Ti, kteří volí KSČM kvůli nezaměstnanosti si také neuvědomují celosvětový problém, který by se nevyhnul ani komunistu.

Umělá zaměstnanost, jakou provádějí by se jim opět vymstila nějakým novým, možná pro ně horším sametem. Zlepšila by se ekonomika tím, kdyby mladé lidi odváděli hned z pracáku do kasáren na vojnu, aby se snížila nezaměstnanost?

Byli to právě komunisté, kteří vlastní systém ekonomicky nezvládli, což vedlo i k politickému zhroutilu.

Zde bych uvedl výrok Tomáše Bati z roku 1932: „*To čemu jsme zvyklí říkat hospodářská krize je vlastně mravní bída.*

Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je důsledek.“ Výrok tohoto velikého průmyslníka a filantropisty dnes platí více než v minulém století.

Socialistické státní hospodářství nelze jinak vést, než jak bylo vedeno a stále je vedeno ve světě. Je to vidět i v současné Venezuele, v zemi bohaté na zásoby ropy, která svým socialismem se opakovaně potýká s nedostatkem základních druhů zboží. Hlavně potravin.

Řešit problém tisknutím peněz, jak to v současnosti provozuje USA, se může jen do určité míry, než se zjistí, že nemají hodnotu (nebo jim dojde inkoust!).

Do skupiny nemyslicích, kteří se dají nazvat hloupými, bych zařadil voliče, kterým nevadila jejich nesvoboda za ostatními dráty, když to bylo aplikované na všechny spoluobčany. Další skupina rozhořčených nad vytunelováním republiky dává své hlasy komunistům, patrně z protestu. Neuvědomuje si přitom, že vlastně největší tuneláři světa byli právě komunisté.

Ve všech zemích, kde vládli došlo k ukradení majetku lidí. Dá se říct veškerého. (Tzv. znárodnění). Hodnoty, které se ve světě nedají vyčíslit ani v miliardách, jdou spíše do mnoha trilionů.

Pokud se nad tímto tahem komunismu člověk nezamyslí, ani nepozná, co se vlastně stalo. Továrny, pozemky, statky, nájemní domy a ostatní budovy, v mnoha případech i osobní majetky, jako auta, stroje, přístroje atd., všechno bylo vyvlastněné režimem. Při přitakávání těch, kteří zatím byli vynecháni z tohoto procesu.

Přesto totalitní režim z obrovského vyvlastněného majetku dokázal poskytnout svému lidu jen bídu a nsvobodu. Lze to vidět do dnešních dnů v Severní Koreji a na Kubě.

Navíc ti, co jsou tak rozhořčení by se měli v první řadě podívat, kdo ti tuneláři vlastně byli a nadále jsou, než hloupě utíkat ke komunistům. Horší je však další, snad už pátá kategorie lidí, „závistivci“, kteří také dávají hlas komunistům v domněnku, že možná tím uškodí těm, kteří si vedou dobře. Voliči této skupiny se nedokážou dostat na úroveň svých sousedů, kteří vlastní domy, byty, auta a cestují, což oni si nemůžou dovolit.

Závistivci v domněnku, že komunisté u vlády by to těmto spoluobčanům zatrhli, ožebračili je, a pak by opět nastala pomyslná rovnost.

Tu rovnost přesně vystihl Churchill svým výrokem „*V kapitalismu je nerovnoměrně rozděleno bohatství, zatímco v socialismu je rovnoměrně rozdělena chudoba*“.

Jak se dostat do logiky a chování této skupiny, kterým vlastní chudoba ani nevádí, když jsou na tom stejně i ostatní. Poměrný blahobyt v zemi je jim trnem v oku, který neušel ani Václavu Klausovi, když prohlásil, že „*Nikdy v historii se Češi neměli tak dobře jako v současnosti!*“

Tato skupina voličů svým hlasem pro KSČM snad doufá, že komunistická vláda by opět znárodnila (ukradla) majetky bohatším a rozdala to chudším. Píšu chudším, jelikož v porovnání s chudobou ve třetím světě i „chudší v Česku“ se mají stále výstavně.

Jak dlouho by však takové nové přerozdělení statků vydrželo? Kolik je v Česku těch miliardářů a kolik peněz dohromady mají? Vystačilo by to na jednorocní státní rozpočet, který na rok 2013 činí 1181 miliard Kč? Zřejmě asi ne. Kde by potom braly peníze? Zřejmě od každého, i od chudších, jak to předvedli v roce 1953 měnovou reformou.

Závěr z uvedených bodů nemůže být jiný, než že voliči komunistů mají zřetelně nižší IQ, vedoucí k nelogickému rozhodnutí. Tragické však na věci je to, že navzdory uvedeným skutečnostem a povzbuzení Karlem Marxem chtějí nadále vládnout lidu.

Vilém A. Kun, Winnipeg

Vážený pane Kune,
děkujeme Vám za článek, ale nevím, proč jste ke komunistům zařadil i následující, jak tvrdíte, extremistické strany: Strana Pirátů, Zelených, Hlavu vzhůru, Romska demokratická strana, Změna.

Sám osobně se nepokládám za extremistu, ačkoliv jsem volil Zelené, o čemž svědčí skutečnost, že to byla druhá nejsilnější strana volená v zahraničí po TOP 09. Zelení se dostali v mnoha západních zemích, včetně Kanady, do parlamentu a nikde demokracii neohrozili. Naopak velice často upozornili na korupci či ekologické problémy v dané oblasti.

Dále nevím, proč do této skupiny řadíte Českou pirátskou stranu. I tato strana není pouze českým fenoménem, vyskytuje se i na Západě a má za cíl *kompetentní využívání technologií, svobodu informací a soukromí*. Nemyslím si, že je to extremistický program.

Rovněž nevím, co je extremistického na Romska demokratická straně, která preferuje zaměstnanost před pasivním pobíráním dávek.

Strana Václava Klause *Hlavu vzhůru* nepatří k těm, které bych volil, ale pokud bychom ji počítali jako extremistickou stranu, pak bychom si museli přiznat, že v České republice dominoval od jejího vzniku extremistu.

A ještě jsem si vyhledal program *Politického hnutí ZMĚNA: Naší vizí je Česká republika jako země, kde se dobře žije. Inspirací jsou pro nás země s vysokou kvalitou života, jako například Norsko, Švédsko, Švýcarsko či Kanada. Nabízíme cestu, jak tuto vizí postupně naplnit.*

Pokud by zmizela pětiprocentní klausule pro vstup stran do parlamentu, zřejmě by se některé z těchto stran dostaly do parlamentu a jsem naopak přesvědčen, že by to české politické scéně prospělo. Je zajímavé, že mezi extremistické strany nepočítáte Dělnickou stranu sociální spravedlnosti, která v předčasných volbách obdržela 43 tisíc hlasů a která má silně rasistický program.

Aleš Březina

České knihy, filmy, CD a další české věci.

*Pište, volejte, pošlete nám e-mail!
Báží se Vám budeme věnovat.*

BONUS:
* Kalendář s objednávkou nad \$50
* Ozdoba s každou objednávkou
(množství limitované)

czech-books.com

Because reading keeps your mind in Czech

www.czech-books.com 1-877-287-1015 mail@czech-books.com

Nocturnes in the City presents

December
1st.
5.P.M.

**DREW
JURECKA
& HIS QUARTET**

Prague Restaurant

Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd.

Tickets:

\$25.00 at the door

\$15.00 students

Prague Restaurant
is offering their
event special:
appetizer, entree
& dessert
Prix fixe \$20.00

www.nocturnesinthecity.com

Subscriptions/group rates/info:

416 879 5677 or

Nocturnesinthecity@gmail.com

John Freund a jeho vnučka Amanda Bell čtou na koncertu *Orpheus Choir*

Vynikající kanadský sbor *Orpheus Choir*, který letos slaví půl století své existence, zahájil 5. listopadu 2013 novou sezónu v kostele *Grace Church on-the-Hill* programem nazvaným *Triumph of the Spirit* (Triumf ducha).

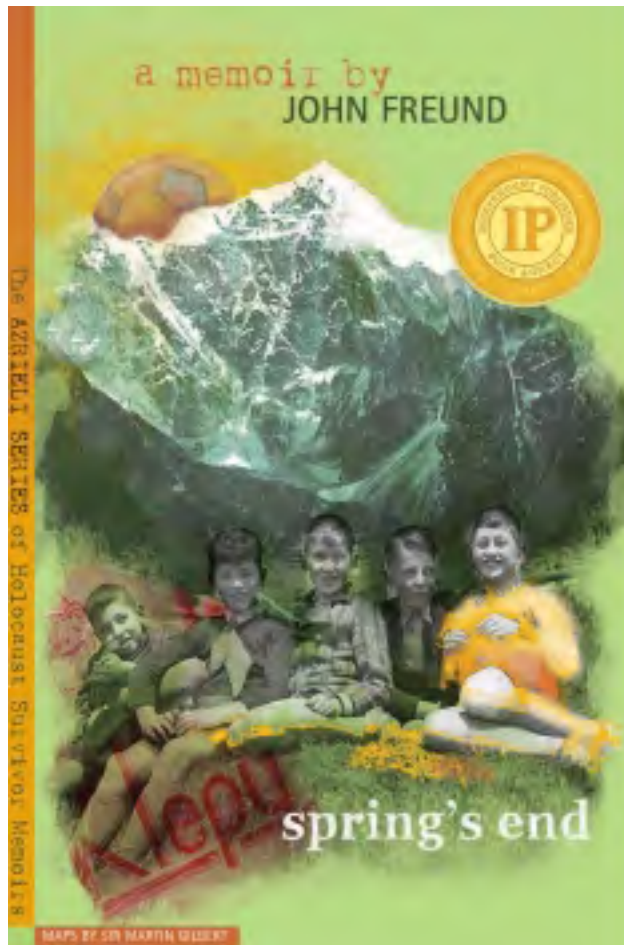
V první části programu, řízeného Robertem Cooperem, jsme slyšeli *World of Spirit*, skladbu složenou Benjaminem Brittenem, považovaným všeobecně za největšího britského skladatele své generace (1931-1975) a mnohými za nejvýznamnějšího skladatele své generace vůbec. V skladbě se střídá čtený text (bible, historický chorál a texty autorů jako Emily Bronte, Tennyson a jiní) s hudebními čísly pro sólisty nebo sbor.

Ústředním motivem druhé polovice programu byly vzpomínky Johna (tehdy Jana) Freunda, popsané v jeho knize *Spring's End*, z nichž John Freund a Amanda Bell četli pasáže střídavě s hudebními čísly zvolenými tak, aby hudebně umocnily čtený text, mezi nimi kantáta 'Terezín' from *Songs of Children*, zhudebněné básně dětí vězněných v Terezíně, o nichž jsme podrobněji psali před několika roky.

Jan se narodil v Českých Budějovicích v roce 1930, syn oblíbeného lékaře a matky milující literaturu a hudbu, oba z rodin, které společnosti daly - v Praze i ve Vídni - hudebníky, vědce, nakladatele, bankéře a významné státní zaměstnance. Jejich krásný rodinný i společenský život (i když ne vždycky snadný, poněvadž společnost očekávala - i když nevybíhala - že se vzdají své židovské totožnosti), skončil příchodem nacismu. 18. dubna 1942 celá Freundova rodina, rodiče, Jan i jeho bratr Karel, byli deportováni do Terezína. (Během onoho dubna bylo z Prahy a okolí do Terezína deportováno 4832 Židů. V té době bylo v terezínském ghetu umístěno 12 986 Židů, vesměs z Čech a Moravy. Během tří a půl roku jeho existence Terezínem prošlo 140 000 Židů z Moravy, Německa, Rakouska, Holandska, Dánska a Slovenska. Jedním z nich byl Karel Ančerl).

V prosinci 1943 byli všichni čtyři členové Freundovy rodiny odvezeni v dobytčím vagóně do tábora Osvětimi

(Auschwitz), kde byli umístěni v oddělení známém jako *tábor české rodiny*. Tento tábor byl zřízen po příjezdu 5006 Židů z Terezína 8. září 1943. Jeden tisíc z nich pomřel v zimě a zbytek v plynových komorách v den

Masarykových narozenin 7. března 1944. Janova matka zemřela - jedna z 3,000 žen a dětí - v plynové komoře 10. července 1944.

Jednou z nejpozoruhodnějších, skoro quijotsky hrdinných postav tábora české rodiny byl slovenský židovský vězeň Rudolf Vrba (mimočodem strýc

montrealského lékaře a Sokola, dr. Štefana Horného). Vrba pracoval v registračním oddělení v Birkenau. V březnu 1944 předal táboru zprávu z odbojového hnutí v Osvětimi, že příslušníci *Sonderkommando* (odstraňovali těla z plynových komor) byli připraveni zahájit odbojovou akci 7. března, jestliže čeští Židé akci začnou. Došlo k potyčkám, čeští Židé při vstupu do plynových komor zpívali *Kde domov můj* a izraelskou národní hymnu. Vrba s dalším slovenským Židem, Alfredem Weztlarem z Osvětimi uprchli 7. dubna a jejich zpráva o Osvětimi, spolu se zprávami dalšího slovenského Žida Anosta Rosina a polského Žida Czeslawa Mordowicze tvořily první zprávu očitých svědků o situaci v Osvětimi, která se na západ dostala. Z vyprávění dr. Horného se pamatuji, jak jeho strýc Vrba v době, kdy ho Gestapo hledalo, se po Piešťanech procházel v bílém obleku. V lednu 1945 nacisti Osvětim evakovali před postupující sovětskou armádou. Jan byl jedním z tisíců vězňů v pochodu smrti, který skončil osvobozením americkými jednotkami. V roce 2007 vydal knížku svých vzpomínek *Spring's End*.

Na přední straně obálky jeho knihy je fotografie smějícího se chlapce Jana Freunda. To bylo předtím, než jeden z nejvzdělanějších národů na světě, národ Goetheho a Beethovena, se nechal zavést zrůdným krysářem Adolfem Hitlerem do katakomb hrůzy, v nichž ve jménu *čisté rasy* jeho členové týrali a vraždili miliony lidí jen proto, že se vzhledem a vírou nebo životním stylem dovolili lišit od Hitlerových nadlidí. Janova fotografie v programu koncertu ukazuje podivuhodně vyrovnanou, ušlechtilou tvář člověka, který navzdory hrůze, již prošel ten chlapec na obálce knihy vzpomínek, vyrostl v tvořivého a laskavého člena lidské společnosti, věrného své náboženské tradici a i své rodné zemi. Že to nebylo snadné, snad nejlépe dosvědčuje poslední věta jeho knihy: "Bůh ke mně byl dobrý. Nepopírám Jeho existenci, ale modlím se k Němu jen s velkou pochybností."

Josef Čermák

Sokolské hroby

Jedním z krásných darů, které Jan Waldauf po sobě zanechal, byla tradice návštěv sokolských hrobů kolem *dušiček*, svátku Všech svatých. Jan věděl o hrobech

všech torontských sokolů a sokolek. Setkali jsme se v sobotu ráno u jednoho z nich a potom nás Jan vedl k dalším. U hrobu každého Jan řekl několik slov, položili

jsme věnec a udělali fotografii. Nemyslím, že někdo z nás ví, kde ti (dnes častěji jejich popel), kteří nás o pár let nebo jen měsíců předešli, odpočívají. Letos jsme se zastavili jen u hrobu Miroslava Pouzara na Sanctuary Cemetery. Vzpomínku u jeho hrobu, které se zúčastnila jeho vdova, Nofí Pouzar, zahájila starostka Kanadského Sokola a vzdělavatelka Torontské jednoty, Anna Janoušová. Životopisnou črtu, založenou na textu v knize *It All Began with Prince Rupert*, přečetla bývalá dlouholetá starostka Torontské jednoty, Hana Jurásková: Miroslav Pouzar přišel do Kanady v dubnu 1949, pracoval jako účetní pro drobné firmy, včetně italské pekárny dvou partnerů, kteří zpracovávali dva pytle mouky denně; stal se partnerem, firma rostla, začala dodávat hlavně různé druhy chleba leteckým společnostem, nejznámějším hotelům a restauracím; v době před prodejem firmy majitelé zaměstnávali 155 lidí a její roční prodej dosáhl sedmi milionů dolarů. Fotografie zachycuje účastníky vzpomínky; Jarmilu Bečkovou, Otu Biu, Nofí Pouzarovou, Annu Janoušovou, Mily Syptakovou, Josefa Čermáka, Hanu Juráskovou, Ivo Syptaka a Kamila Biu.

Jen několik dnů po návštěvě u hrobu Miroslava Pouzara nám sestra Marie Crháková poslala zprávu o další smrti v naší torontské sokolské rodině. Zprávu o to smutnější. že přišla od maminky zemřelé, Zdeny Hollerové: její dcera Šárka, která mládí prožila v Torontu, zemřela v Belgii. Rozloučili jsme se s ní při mši, kterou sloužil Rev. Libor Švorčík v kostele sv. Václava v Torontu 7. listopadu 2013. Její mamince vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák

Pár slov ke sbírce Masarykova ústavu na opravu památníku Znovu ukřižovaný

Souhlasím s výrokem ministra Kenneyho, že je škoda, že tento památník stojí na místě, kde ho vidí málo lidí. Ale současně obdivuji malou skupinu lidí kolem Klubu 231, kteří postavení tohoto monumentu, díla akademického sochaře Josefa Randy, organizovali a uskutečnili, mezi nimi Zdeněk Otruba, Lumír Salivar, Jan Kůstka, František Ota, Eda Otová, Karel Pinke, Karel Palát a Jiří Krupička. Bylo by smutné, kdybychom dovolili, aby se tento jedinečný památník rozpadl.

Brzy po uveřejnění výzvy pana Františka Ječmena, předsedy Masarykova ústavu, vyhlášující sbírku, jsem MMI poslal malý příspěvek s dopisem, který více méně přesně cituji:

Vážený pane Ječmene, přikládám svůj šek na padesát dolarů na opravu památníku. Je mi líto, že nemohu poslat víc, ale během posledních dvanácti měsíců jsem na charitativní účely dal 28 000 dolarů (hlavně na Program českých a československých studií na Torontské univerzitě), prakticky dvě třetiny svého ročního příjmu, a poněvadž se blíží devadesátce a nechci přijít na obtíž ani úřadům ani přátelům, musím se začít trochu starat o sebe. Ale i tak, jestliže jen tři sta krajanů každý dá padesát dolarů, máte 15 000 dolarů. Moc Vám přeji, aby Vám to vyšlo.

Josef Čermák

Vzpomínka na konec první světové války

Desítky let v 11 hodin 11. listopadu stojím zpokorně před torontskou radnicí, abych pozdravil stále se zmenšující řady účastníků první a druhé světové války. Šel jsem i letos. Po Queen Street pochodovala k radnici hrstka vojáků druhé světové války a myslím i korejské, skupina kadetů a Kolumbových rytířů. O několik vic letadel než jiná léta přeletělo nad našimi hlavami. Účast na vzpomínce byla veliká. Program se málo lišil od předešlých let.

Řečníkem za město Toronto byl ohlášen starosta Rob Ford. Cestou na vzpomínku se ve mně praly dva pocity. Jeden, vyjádřený historikem Jackem Granatsteinem, že Rob Ford je starostou města (jiná otázka je, zda by jím měl být) a dokud jím je, má právo shromáždění na vzpomínce oslovit. Technicky, nepochybně správný názor. To ovšem neznamená, že občané musí jeho projev poslouchat. Prostě jsem se nedovedl přinutit na jeho projev počkat. Pro mne je nemocným člověkem, jemuž se podařilo sama sebe světu ukázat jako opilce, který neví, co dělá, lháře, výtržníka a kamaráda zločinců kšeftujících s drogami; a město, jež zastupuje, zesměšnit po celé zeměkouli. Mohu mít soucit s ním s jako narušenou lidskou bytostí. Ale nikoliv jako se starostou města, v němž žiji.

Josef Čermák

Filmový festival EU

Již se stalo téměř tradicí, že v druhé polovině listopadu je v kině *The Royal* přehlídka filmů jednotlivých zemí EU. Letos jsme měli možnost vidět filmy z 28 zemí. Zaujímavostí festivalu je, že filmy nevybírají filmoví kritici, ale zastupitelské úřady jednotlivých zemí a že podobné festivaly probíhají současně i v Ottawě a ve Vancouveru. Diváci tak mohou zdarma vidět filmy, které by jinak v těchto městech neviděli. V minulosti se často stávalo, že o některé filmy byl takový zájem, že nestačil pokrýt poptávku diváků. Pořadatelé tomu chtěli letos zabránit tím, že pokud dal někdo dar větší než deset dolarů, mohl film, o který měl zájem vidět přednostně. Navíc zde můžeme vidět zcela odlišné filmy než na běžných festivalech. Na druhou stranu jako slovenský film *Zázrak* jsme viděli už letos na TIFFu. Organizátoři předpokládali, že většinu filmů uvidí právě jejich etnikum a podle toho vybírali filmy, což bylo třeba v případě filmu *Volare* o životě zpěváka Domenica Modugna. Některé země otevřeně hovořily o svých problémech jako třeba rakouský film *Kuma* o turecké menšině v Rakousku. Častokrát se objevuje problém nezaměstnanosti (Francie, Švédsko). Polský film *Otcovo kolo* srovnává život dědečka - divokého jazzmana, otce - koncertního virtuosa a jeho syna - studenta na prestižní škole v Londýně. Společným jmenovatelem pro všechny je, že se jim nedaří vytvořit harmonický vztah. Přínosem pro festival a zřejmě i pro EU byly filmy z Rumunska a Bulharska. Rumunský film *Šťastný pohřeb* se zabývá posledními okamžiky života, jestliže víme přesně čas, kdy k němu dojde a vlastně, že je dobře, když k němu přece jen nedojde, a bulharský film *Love.net* je o tom, že láska je pořád láskou i v internetovém světě. Nakonec tomuto tématu se věnoval i český film *Láska je láska*. Prolíná se zde několik příběhů, ale hlavní je o lásce slepé osmnáctileté Marušky a rómského chlapce Marka.

abe

Monument ZNOVUUKŘIŽOVANÝ na Masaryktownu potřebuje naši pomoc

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

od doby postavení a oficiálního odhalení monumentu Znovuukřižovaný sochaře Josefa Randy z Winnipegu, na jehož vybudování se na Masaryktownu v Torontu zasloužil zejména Klub-231 v exilu, uplynulo již 24 let. Nadešel čas k jeho nutné restauraci.

Obrácíme se na Čechy, Slováky a kanadské přátele s prosbou o finanční podporu na uskutečnění tohoto nezbytného projektu. Odhad na celkovou opravu monumentu činí 15,000 CAD. Peněžní dary prosím adresujte na Masarykův ústav s určením „K 231 monument“. Charitativní potvrzení budou vystavena na pinou částku daru. Rádi bychom tuto opravu ukončili k 25. výročí jeho odhalení, které připadne na 2. červenec 2014.

Vám všem, kteří se na restauraci tohoto památního díla budete podílet, již dnes jménem Masarykova ústavu děkuji.

S úctou k členům Klubu - 231 v exilu, jakož i ke všem známým i neznámým, kterým byl tento monument věnován,

František Ječmen
prezident MMI

Bližší informace
podá kancelář MMI,
také telefonem (416) 439 4354

BrouCzech - světlé pivo

V Ontariu si můžete pošmáknout na novém českém pivu z malého pivovaru v Nové Pace

K ochutnání v restauraci *Praha* na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem v oblasti Toronta: od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru/Waterloo, Windsoru a v přilehlých oblastech!

Hledejte *Beer Store* na
www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager
a klepněte na "View Locations"

E-mail: paulk171@sympatico.ca
Doporučte pivo *BrouCzech* vašemu oblíbenému *Beer Storu!*
Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Obrázky z Čech (2)

září-říjen/2013

(Pokračování z minulého čísla.)

Z kláštera v Husově ulici až na konečnou stanici metra *Černý most* cesta mi trvala 35 minut! A sotva jeden sejde ke stanovištím autobusů, může se najít a jinak občerstvit v přílehlém bistro. S přítelem jsme vyjeli do Kerska, autobusová linka je v okruhu zmíněné *integrováné dopravy* a coby osoba starší 70 let vezl jsem se gratis. Tento výlet snad by si zasloužil podrobnějšího pojednání, což možná někdy udělám. Zde jen tolik, že v místě proslaveném B. Hrabalem jsem se ocitl v důsledku 1. ceny v literární soutěži k nadcházejícímu výročí 100 let od autorova narození, básní *Pábitel neumírá*. Návštěva byla vyjednána s panem Janem Ř. spisovatelem a členem společnosti B. Hrabala, který mne a kamaráda seznámil se známými místy Bohumilem Hrabalem proslaveného Kerska, jeho chatou, hostincem *Hájenka*, srubem-malým muzeem KUBA a posléze v Nymburce navštívili jsme muzeum B. Hrabala, též neveliké, ale zajímavé. Bylo nám sděleno, že spisovatel nijak na věcech nelpěl a mnohé odkázal a nebo ještě před smrtí rozdál.

Od Hrabalovy chaty jsme po krátké cestě, na které svého pána vítaly jeho literárně zvěčněné kočky, šli jsme rovinou mezi krásnými borovicemi, mezi nimiž na velikých pozemcích nachází se většinou rekreační chaty. A když jsme tím klidem krajiny za pěkného počasí došli k té hospodě *Hájence* a těšili se na kančí kýtu, kterou tam podávají, jak sdělil pan Řehounek, *Hájenska* sice byla ten den zavřená, ale právě se dostavili filmaři, aby natočili dokument ke třicátému výročí natáčení filmu *Slavnosti sněženek* J. Menzlem dle knihy B. Hrabala. A já se setkal s panem Fialou, místní celebritou, malým starým pánem, který zřejmě patří ke Kersku podobně jak k němu patřil B. Hrabal, ten pán se dokonce objevil ve zmíněném filmu, v tu chvíli stál u svého velocipédu a bezmála bezzubými dásněmi s úsměvem mne informoval, tedy člověka z Vancouveru, že on v tom městě byl v čase *Světové výstavy* a dokonce pohovořil a potřásl si pravicí s Jimem Pattisonem, nejbohatším mužem BC a hlavním organizátorem tehdejší výstavy.

Ten vzpomínkový film byl, jak jsem se od přátel dozvěděl, ještě ten večer vysílán televizí, škoda, že filmařům mně pan J. Ř. nepředstavil jako vítěze literární soutěže, možná, že bych se v TV objevil na vteřinu nebo dvě; byl tam ale v záběru J. Menzel a ten sdělil, při pohledu na jednu z krásných a přepychových vil, že takovou by si mohl koupit okamžitě za hotové ... prodávám jak jsem koupil, ale informující přátele nemám na lháře.

S naším průvodcem do Nymburka, do zmíněného muzea B. Hrabala a jiného, věnovaného železnici, kde v prvním patře je na veliké zdi namalován obraz A. Muchy, věnovaný Nymburku. Při procházce k Labi mne napadlo, že život v klidném, malém městě může mít řadu znamenitých předností před tím v metropoli jakou je třeba Vancouver a nebo i Praha.

Závěrem, snad poněkud delším, ale stručně: Na Staroměstském náměstí přivábí návštěvníka vůně na dřevě opékané šunky.

Špatně jsem si spočítal dny pobytu, shledal to na poslední chvíli, další den už je v mém pokoji zadán, ale ochota paní Tučkové je veliká, poslední noc přebývám v Hovorně II, nikoli za extra poplatek, ale řeším to odmítnutím zálohy za klíč a čip k pokoji, který jsem tak rád obýval.

VL. CÍCHA S BUSTOU B. HRABALA

Naproti klášteru je restaurace *U dvora*, pěkná, s interiérem věnovaným jazzu, má i velkou verandu, kde občas hrají jazz ... byl jsem tam kolem deváté večer jediným hostem, cena piva jen 26 Kč a kdo se neptá, nic se nedozví, řekl jsem si a optal se, jak to, že tato pěkná restaurace je prázdná, zatímco další v okolí jsou plné.

„Je to sezónou, v létě je to jiné,“ sdělil mi pan vrchní. Dle mého názoru je to umístěním ve dvoře.

V Městské knihovně nedaleko mého bydlení je kinosál a další sál k jiným účelům a také bistro, kde lze zakoupit vše, od kávy po jídlo, chlebičky, pivo, víno. Vhodné

a příjemné místo kde možno strávit chvíli před kulturní akcí knihovnou pořádanou a nebo po ní.

V antikvariátu, který jsem míjel při každé cestě na metro **A** všiml jsem si na policice pod nápisem *Knihy 20 Kč* pětistránkové knihy bývalého přítele I. S. *Básně*. Tu knihu mám od času jejího vyjití, je pěkná. Koupil jsem si tam knížku *Kličky na kapesníku*, rozhovor s B. Hrabalem a *Curriculum Vitea* N. Terleckého, osoby zajímavé, o které jsem kdysi četl.

Jak si lidé v ČR žijí, napadlo mne, když mi přítel, kdysi léta žijící ve Vancouveru, sdělil, že už je od roku 2011 bez zaměstnání, bral 11 měsíců nezaměstnaneckou podporu, teď si zažádal o důchod, který ale ještě nedostává, našťástí bydlí v bytě po matce, kde platí jen velmi malý nájem, odmítl dvacet pět pracovních příležitostí v zahraničí, neboť šlo o místa se zodpovědností - a pár dnů po návratu ze společné návštěvy Kerska odletí na týden *all inclusive* pobytu v Tunisu za 6700 Kč.

V předvečer odletu ve Stavovském divadle na obnovené premiéře Havlovy *Zahradní slavnosti*. Místo na druhé galerii není to nejlepší pro chabě slyšícího diváka, ale přesto se mi zdálo, že úprava hry (začátek i konec a stále svlékání, kdy V. Javorský jako zahajovač Plzák prakticky hrál kromě kratičkého úvodu jen v kalhotách do půl těla nahý) nebyla šťastná, stejně jako režie a scéna Dušana Pařízka.

Kdybych si počínal jako moje žena, která z důvodů mnou nepochopitelných se ráda dostavuje na letiště na poslední chvíli, malinko bych se po letišti Václava Havla proběhl. Letos na e-ticketu (letence) nebylo nic než odlety a dolety a vystoupil jsem tedy na Terminálu 2, odkud se dříve do Ameriky odlétalo. Z nějakého důvodu Terminál změněn na T1, což tedy mi ukrátilo čas v klidu si dát poslední pizeňské od pípy. Překvapila mne velmi rozumná cena pěkně vypadajícího jídla, které jsem si, zásobován dostatečně, neobjednal - 135 Kč.

Zpozorněl jsem, když mi vyřizování letu bylo sděleno, že ačkoli mám zajištěné místo z Londýna do Prahy, budu se muset ještě v Londýně znovu na příslušném místě přihlásit. Ale žádné strachy, místo máte zajištěné, povídala milá slečna u přepážky.

V Praze ale byla mlha a odlétali jsme s velkým zpožděním. V Londýně mi pak jiná, také pohledná slečna od BA, vystavila t. zv. *vouchers* na dopravu do hotelu *Sheraton*, večeri, snídani, oběd a dopravu zpět na letiště na účet BA, odlet do Prahy o 24 hodin později.

V tom luxusním hotelu Sheraton jsem dosud neměl možnost pobýt a tak jsem zkušenost uvítal. Ne tak ale to, co následovalo na letišti. Nikdy jsem u bezpečnostní kontroly na kterémkoli letišti nestrávil víc než deset minut; tentokrát to bylo minut 40. S rostoucí nelibostí jsem sledoval člověka na kolečkové židli, který pravděpodobně byl rád, že ještě existuje, jak je nucen se šacovat, pak z té pojezdové židle se belhat kam poslán a pak jsem sledoval vyjímání všech věcí z příručního zavazadla pasažéra v řadě přede mnou a stejně se tak dělo s mými věcmi, klouzání detektoru po všem, co bylo vyřazeno včetně elektrických přístrojů a přístrojů, knih, sešitů, zdálo se mi, že švarný vykonavatel díla kochá se netrpělivostí majitelů těch věcí a když jsem konečně ukládal do batohu zkontrolované věci, rozhodl jsem se: Přes Londýn, Heathrow, NEVER MORE! A možná, že W. Churchill na mém místě by přinejmenším zlostně zadupal.

Ve Vancouveru jsme přistáli jen s malým zpožděním. Moje obava, že možná v důsledku zmeškání letadla v Londýně na vancouverském dopravníku budu marně hledat svůj kufr, ukázala se zbytečná. Byl tam ...

A ještě maličkost: v obchodě *Levné knihy* v Praze jsem si koupil tři výborné propisovačky za 5Kč kus. Doma pak rozhodnut dát si diplom za báseň do rámečku, zakoupil v podobně levném, osobou čínského původu vlastněném obchodu, rámeček oznamující rozměr 11x8,5 inchů, přesně, co jsem potřeboval. Jenže, výrobek to *Made in China*, uvedené rozměry se týkají *vnějšího* okraje rámečku a tak je tedy nepoužitelný. Protože účty na malé položky neschovávám, majitel, chlapík značně arogantní, si tu nepodařenost nevzal zpět...

Vladimír Cícha - Vancouver

Musíme to zamíchat, aby drink měl řízný šmak

V prvním týdnu listopadu byly milióny Kanaďanů přilepeny k televizi, když vrcholilo hlasování v Senátu o vyhazovu tří darebných senátorů, kteří si z pokladny daňových pokladníků mastili vlastní kapsu; předlouhá debata senátních stařešinů a několikery odklad hlasování naznačuje, že skoro polovina senátorů má *máslo na hlavě* a vskutku skoro polovina se zdržela hlasování, aby padouši letěli ze Senátu. Tedy malou nadpoloviční převahou jsou tři senátoři vykopnuti s kolosální ostudou.

Média toto hlasování v úterý nazývala *černým dnem kanadské politiky*, což bylo určitě přehánění, i když osud Senátu se blíží k zániku, což si asi 75% Kanaďanů poněkud zavile přeje.

Leč v úterý explodoval druhý skandál, když torontský zvolený starosta Rob Ford zjistil, že video, na kterém on holduje cracku, což předchozích šest měsíců vehementně popíral, existuje. Toto připomíná neméně srandovní situaci presidenta Clintona, který lhal, že s tou ženskou sex neměl, a pak ona žalovala, že měl v orální formě.

Rob Ford pravil, že není svatoušek, že crack zpruboval, ale život jde dál a on se nemíní dobrovolně vzdát své pozice starosty megametropole Toronto.

Z besedy právníků po tomto fantastickém přiznání vyplynulo, že neexistuje mechanismus, jak sesadit starostu a pokud Rob Ford sám neodstoupí na bázi provinilosti či morální zkaženosti, může v pozici starosty pokračovat do konce volebního období.

Protože se obojí stalo v úterý 5. listopadu, tedy Senát se očistil od lapků, ale torontská radnice se neočistila od narkomana, znovu bylo slyšet kvílení, že toto je *černý den kanadské politiky*.

Vehementně protestují proti tomuto označení, protože totéž úterý kanadský magazín *MacLeans* publikoval zprávu, že podle hodnocení OECD, světová Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj se sídlem v Paříži vyhlásila, že Kanada patří mezi sedm nejvyspělejších zemí světa, jmenovitě vedle Kanady do vrcholové sedmičky patří USA, Austrálie, Švédsko, Švýcarsko, Dánsko a Norsko.

Kanada skórovala na vrcholu v ukazatelích jako je nezaměstnanost, dostupnost zdravotní péče, kvalita bydlení, úroveň školství a spokojenost občanů s životní úrovní.

Tato zpráva z magazínu *MacLeans* nebyla zmíněná v televizním zpravodajství ani jednou, což lze považovat za větší hanbu mediálních proroků než hříchy tří senátorů a narkomanské výstřelky torontského starosty.

Pochopitelně, pro televizní diváky je pohled na kroutící se senátory napíchnuté na rožni svých vlastních lotrovin nemalé potěšení, protože skandál průměrného diváka přitahuje, zatímco dobré věci ho veskrze nudí; zvláště když žije v jedné ze sedmi nejlepších zemí na světě.

Ross Firla - Sudbury

Krása a zajímavost českých křestních jmen

Před několika dny jsem potkala v krásném sluníčkovém odpoledni mou kamarádku, která hlídala své dceři nedávno narozeného klučíka a již dříve narozenou holčičku. Podívala jsem se do kočárku, tam kluk jak buk, viditelně spokojený s dudlíkem v puse. A aby řeč nestála, jsem řekla „No, pánbůh požehnej“ A jak se jmenuje?“ „Silvestr“ zněla odpověď. Znovu jsem se podívala na kluka v modrém kulichu a v duchu jsem si nevěřícně pomyslela „Proboha, Silvestr a k tomu ještě Silák. Cos jim chlapečku udělal, že Ti dali takové jméno? No, ona tvoje sestřička má také dost odvážné“. Ale nic jsem nahlas neřekla, vím, co se sluší a tak jsem se jen rozloučila s kamarádkou, Silvestrem a Uršulou a spěchala za svým. Cestou domů jsem si vzpomínala jak, přišla k jménu moje dcera a musím si přiznat, že výběr byl také podivuhodný. Těsně před mým odchodem do porodnice jsem totiž dočetla společenský román paní Trioletové „Růže na úvěr“ ve kterém se děj odehrával kolem ženské hrdinky jménem Martina - takže jsem pak nechala mé dceři hned v porodnici zapsat do matriky tohle jméno a úžasně jsem s ním byla spokojená. Horší to pak bylo doma, neboť tchyně si přála Barborku a tu nedostala. Nejméně půl roku mou dceru žádným jménem nepojmenovala, nad postýlkou či kočárkem vyluzovala jen takové to „≈ u, ňu, ňu, ty naše malá holčičko“.

Když dcera vyrostla, vdala se a čekala prvního syna, věnovala i ona výběru jména neuvěřitelnou pozornost, zvažovala všechna plus, všechna minus. Výslovnost, zvuknost, českost, nemělo v něm být „r“, co kdyby dítě později ráčkovalo a úplně nejdůležitějším bylo, že jméno mělo vyloučit možnost zdobnělého tvaru. Moje návrhy zahrála všechny. Když z porodnice donesla mezi nás Šimona, vzala si ho prababička do náručí a řekla „Tak tě vítám u nás doma, ty náš malej Šimonečku“. A byla zdobnělá jak vyšitá. Moje dcera se mohla zbláznit, bylo to na ní jasně vidět. Dneska už je z něho dospělák a všichni mu říkají Šimone nebo Šimo, ovšem když mám na něho vztek, tak ho úlisně oslovuji Šimonku - samozřejmě, že to nebývá často, ale bývá to a Šimonek tomu moc dobře rozumí a dělá všechno proto, aby byl zase výhradně Šimonem.

Česká křestní jména jsou nesmírně zajímavá a stejně tak všechny jejich statistiky a odborné i laické úvahy kolem nich. Dříve platilo, že se jméno nikdy dítěti nevybíralo z nabídky jmen v kalendáři před datem narození. To už se tolik nedodržuje, snad ještě v oblastech, kde jsou lidé více upnutí k víře, což je většinou venkov a hlavně venkov moravský. Nemohu se v téhle věci nezmínit o téměř sadistickém a ekonomicky úsporném rozhodnutí mého bratra, neboť jeho druhý syn se narodil 24. dubna kdy je v kalendáři svátek Jiřího a tak tohle jméno i dostal a tím pádem později i mnohem menší počet dárků a chudší kumulované oslavy. Dříve bývalo hodně zvykem, že dítěti byla vybrána kmotra nebo kmotr a předpokládalo se, že právě její nebo jeho jméno dostane. V případě mého jména prý také nastala jakási nepříjemnost. Kmotrou měla být babička a já měla pak nosit její jméno Julie, ovšem můj táta prosadil, že jsem měla slovenského křestního otce Jána a jméno dostala po něm. Moc se to prý nezdálo ani na faře, protože holka měla mít zásadně kmotru a ne kmotra. A aby se babička tak moc neurazila, tak alespoň své druhé jméno jsem po ní dostala. Ještě poznámku k jménům, pokud jsou dvě - dnes je to v Čechách hodně v oblibě a velkou módou dát dítěti jména dvě - jako za starých, šlechtických časů. Každopádně znám kluka, který je obdařen jmény Franz Josef. Jednou jsem ho delší chvíli pozorovala, jak na trojkolce najížděl proti čerstvě vymalované zdi v chodbě našeho domu a zdobil ji špínou ze svých značkových botiček a pneu trojkolky. Někdy jindy jsem se pak zeptala jeho mámy, jak se jmenuje a dozvěděla jsem se výše uvedená jména. „A jak mu říkáte?“ „Fanouš“, zněla odpověď. Takže císařem byl jen na té trojkolce, to mu patřila viditelně celá vymalovaná zeď. Takže je to vlastně jako kdysi u šlechticů, je to Franz Josef z Trojkolky a Špinavé zdi.

Český statistický úřad vede přesné roční statistiky křestních jmen, kterými jsou v konkrétním roce obdařeny narozené děti. Po dlouhých třinácti letech u holek vítězila Tereza, v lednu 2012 se na prvním místě poprvé objevila Eliška s celkovým číslem 193, za ní přemožená Tereza se 178, pak Adéla (155), následovaly Natálie (121), Kristýna, Anna, Lucie, Barbora, Nela. U kluků byla oblíbená a nejčetnější desítka tato: Jakub (256), Jan (225), Tomáš (176), Matyáš (163), Adam (161), Ondřej (154), Lukáš, Vojtěch, Matěj, Filip.

Při prohlížení jednotlivých statistik nelze přehlédnout jednu velkou zajímavost a tou je, že v těžkých časech, především v době války a jiných sociálních a politických dění v naší zemi, dostávaly narozené děti jména, o kterých lze říct, že v sobě skrývaly jakýsi symbol naděje a změny společně s naší historickou či náboženskou tradicí. Do takovýchto dob patří poměrná hojnost jmen typu Václav, Horymír, Jaromír, Svatopluk, Dalimil, Otakar Anežka, Marie.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 10

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Vittorio

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 9

Do celkové úvahy musím začlenit i jakési dlouhodobé vymizení jmen typu Květoslav, Boleslav, Jaroslav - výjimka se zde tvoří pouze tehdy, když tento typ jména přechází z otce na syna. Obecně řečeno a ve statistikách vysledováno dostává chlapec mnohem častěji své křestní jméno po otci. Neplatí to už ale u děvčat. Pátrala jsem po důvodech a ty jsem nakonec nezjistila, snad jen mým vyptáváním mohu jakýsi nevědecký závěr napsat. V českých rodinách stále panuje jakási rodová hrdost s přenášením křestního

jména od dědy na otce a syna. U děvčat tomu tak nebývá a prý si to většinou nepřeje sama matka. Matky prostě nechtějí mít v rodině malou Annu a velkou Annu a nedej bože snad mladou Annu a starou Annu.

V poslední době se rozmohla i značně jména zvláštní a tak máme na matrikách zapsány Cordélie, Aurélie, Anděly, Malvíny, Barnabáše, Zachariáše a Melichary. Máme prý i jakousi historickou zvláštnost politickou a tou je holčičí jméno Dvouletka. No, pořád je to lepší než když v bývalém Sovětském svazu kdesi chodí Elektrifikácie, Pětiletka, Traktor nebo Kombajn a nechodí jich prý málo. Přečetla

jsem si i pojednání od pana Otty Ulče, které se vztahuje ke tvorbě křestních jmen nikoli však v Čechách, ale v USA a bylo také zajímavé dozvědět se, že u amerických kluků a holek je hodně vpředu v oblíbě Michael, Christopher, Ashley, Jessica, Stephanie a Samantha. To k nám dosud moc nedorazilo - našťástí - a tak snad v Česku zatím nějakou třeba Jessicu Nováčkovou zřejmě nemáme. Každopádně mi to připomnělo jakousi mladičkou americkou dívčinu, ke které jsem před mnoha roky chodila na intenzivní angličtinu a která se jmenovala Littlestar. Později mi vysvětlila, že to jméno přímo nenávidí a že to byla prý první věc, kterou její otec uviděl v den jejího narození. Myslím, že by naše matriky žádnou Hvězdičku vůbec nezapsaly, protože respektují matriční zákon a podle něho nesmějí zapsat jména domácká, zkomolená, zdobnělá, uměle poskládaná. Také zákon neumožňuje, aby se sourozenci pojmenovali stejně. Littlestar byla v Čechách velice spokojená a myslím si, že neméně byl spokojený i její český přítel Tonda. Takže slyšíte dobře Tonda, ne Antonín. A jsem u dalšího docela hezkého zvyku. V Čechách máme veliký sklon některá jména si tak trochu předělávat k obrazu svému. A nemusí to být jen Tonda, ale i Pepa, Honza, Olda, Vašek, Venca, Bohouš, Lojza, Maruna, Dáša a další.

Je také zajímavé podívat se kde, které jméno vzniklo a co za význam v sobě skrývá. Takových příkladů jen několik: Marie znamená milovaná Bohem nebo moře hořkosti, původ jména je hebrejský a egyptský a v Čechách jich máme více než 330 000. Josef - Bůh přidá nebo necht' Bůh přidá, z hebrejštiny. Petr - značí skálu, kámen, je řecké a máme jich téměř 300 000. David - miláček, náčelník, asi jméno hebrejské, kolem 85 000. Silvestr je z latiny, silva je les a silvestris lesní muž. V roce 2012 jich v Česku bylo asi 450 a teď i ten v modrém kulichu.

Celé tohle povídání jsem začala osobním zážitkem a také to celé osobním zážitkem chci ukončit. Jeden z mých bratrů se jmenuje Kamil, to jméno dostal po otci. Táta si to ani moc nepřál, ale maminka jiné jméno nechtěla. Ve výkladu tohle jméno značí honosnost, při vyslovování zní lehce a měkce, má bohatý původ a mnoho významů. Nejoblíbenějším výkladem je arabsky honosný, ale je to i heřmánek, milá léčivá bylinka a římsky Camillus s etruským původem má význam „Merkur“ Moc jich v Čechách nemáme jen asi 14000 a ve statistikách obsazuje Kamil asi 58. místo. Tak teď o jménu Kamil už toho víte docela hodně, ale co ještě nevíte je skutečnost, že mnoho roků nebylo tohle jméno zařazené v našich kalendářích, což můj bratr nesl velice těžce, protože nebyl den, kdy by mohl jméno slavit. Nakonec se rozhodl k naprosté šílenosti a na počátku každého roku nám všem, od kterých očekával jak gratulaci, tak nějaký dárek oznamoval datum, kdy bude svátek v konkrétním roce slavit. Týkalo se to postupně téměř všech ročních měsíců. Na nepravděpodobných datech lpěl a my, gratulanti, v tom měli neuvěřitelný zmatek. Nakonec jsme se zbouřili a vzájemně jsme se dohodli, že bude svátek slavit výhradně 14. června a že jedině v tento den jsme ochotni mu nějaké dárečky nadělit a upéct mu domácí dort. Takhle to u nás probíhá už hezky dlouho a to i přesto, že se Kamil posléze v kalendáři, 3. března, objevil.

No, nejsou ta česká křestní jména nádherná? Zkuste si jich třeba deset vyjmenovat podle nějakého písmene z abecedy. Třeba úplně to první: Anna, Alena, Antonín, Amálka, Alois, Antonie, Apolena, Adam, Agáta, Aleš.

Jana Fafejtová, Praha

**Hledáme česky mluvící chůvu
na občasné hlídání dětí
v našem domě
v Mississauze. Prosím volejte
na tel. č. (416) 575-9360**

2303-20

**Nabízí se péče o postiženého či
staršího člověka!**

**Středoškolák s praxí v ČR i Kanadě, 43 let
jako společník, pomoc při přemísťování,
vařím a i dokážu leccos opravit. Sám mám
lehčí postižení. Mluvim anglicky, rusky a
německy. Jezdím na kole, mám český
řidičský průkaz. Odpovím každému.
Kontakt: Dan Newman: 416/604-5829.**

2304-01

**Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?**

Káblówka
online TV The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača!
www.kablovka.com

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

BISTRO 26
EDENVALE Aerodrome

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

Nečekaná obhajoba Davisova poháru na půdě největší světové hvězdy současnosti Češi tu mísu zase vyhráli!

Z Bělehradu od našeho zpravodaje JAROSLAVA KIRCHNERA

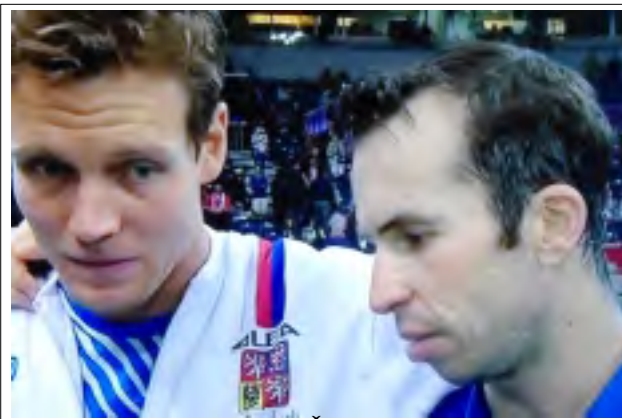
Český tenis je nezničitelný, nesmrtelný a ani se nechce věřit tomu, jakého triumfu opět dosáhl. Po roce obhájil Davisův pohár, o nějž už od roku 1900 bojují reprezentační týmy mužů, mimochodem letos se jej zúčastnilo sto třicet zemí a který je už od svého vzniku uznávaný v celém světě jako jedna z nejprestižnějších sportovních trofejí. Naposledy se povedlo podruhé za sebou tolik populární "Salátovou mísu" získat hvězdným Španělům v letech 2008 a 2009. Čeští reprezentanti to navíc tentokrát dokázali ve vítězném finále na půdě soupeře, který se pyšnil druhým nejlepším hráčem současného světového žebříčku ATP, čerstvým vítězem turnaje osmi nejlepších světových hráčů v Londýně a podle expertů vlastně aktuálně nejlepším světovým tenistou Novakem Djokovićem! Na těchto superlativních nic nemůže změnit ani fakt, že Srbové před bouřlivým patnáctitisícovým hledištěm Kombank Areny v Bělehradě neměli k dispozici svou dvojku a 36. hráče žebříčku ATP Janka Tipsareviče ani trojku Viktora Troického. Toho totiž Mezinárodní tenisová federace ITF potrestala za to, že odmítl dát svou krev při antidopingové kontrole a navíc z tohoto důvodu měl do dějiště letošního finále zakázaný přístup dokonce i jako divák! Ovšem i české družstvo ve svých tradičních řadách mělo nečekanou absenci. Dlouholetý nehrající kapitán Jaroslav Navrátil utrpěl plícní embolií, a tak na jeho židli musel usednout Vladimír Šafařík, bývalý trenér a nyní už dlouholetý pracovník společnosti Česká sportovní, která marketingově zajišťuje činnost českých reprezentantů v této elitní soutěži.

Drama se odvíjí ještě před utkáním a to v zákulisí. Přestože se Tipsarevič prakticky celý podzim potýkal se zdravotními problémy a poslední měsíc se na žádném turnaji nepředstavil, nehrající kapitán Srbů Bogdan Obradović do poslední chvíle před losováním nechává české soupeře napnuté, zda obryšleného elegána do boje vyšle či nikoliv. Když se konečně v srbském kvartetu objevuje až 117. hráč klasifikace ATP Dušan Lajović, ví se, že jsou karty naopak rozdané ve prospěch českých favoritů... Mimochodem celky České republiky a Srbska se stávají proti sobě do daviscupové války už potřetí během posledních čtyř let! V roce 2009 právě v této bělehradské hale domácí tenisté nevidanou semifinálovou bitvu po nepříznivém stavu 1:2 otočili teprve v neděli na výhru 3:2, Loni v Praze Češi převládali ve čtvrtfinále Srby, jímž chyběl Djoković, 4:1, když Štěpánek po prohraném pětišestovém maratónu při podání ruky Tipsarevičovi provokativně ukázal zdvižený prostředníček a byla z toho velká bouře.

Djoković i Berdych bezpečně

Letošní partii otvírá z už vzpomínaného Londýna rozjetý Djoković téměř bezchybným výkonem proti Štěpánkovi, jehož šance žije jen ve chvílích, kdy trpělivou hrou od základní čáry dokáže vzdorovat protivníkovi ohromné razanci. V prvním setu se mu ještě daří nepříznivý stav 3:5 srovnat na 5:5, aby jej přece jen ztratil poměrem 5:7. Tohle však nemůže vydržet dlouho, protože Djokovićův důraz všech úderů, brilantní pohyb i absolutní herní přehled stále více tlačí Štěpánka do pasivity. Přesto Radek po třisetové prohře prohlašuje: "Ze své hry mám dobrý pocit a určité je pro mě povzbuzením do dalších dnů. Nechtěl jsem být pouze pasivní, snažil jsem se také něco vytvořit, ovšem Djoković byl mnohem razantnější a měl mnohem lepší první podání." Štěpánkův přemožitel přiznává: "Zpočátku mně trochu svazovala ruce nervozita, avšak z hlediska sebevědomí pro mě byl velmi důležitý zisk prvního setu."

Jestliže v prvním singlu Djoković nemusel vynaložit své maximum, pak ve druhém totéž platí o Berdychovi, který se stejnou grácií přejíždí srbského náhradníka Dušana Lajoviče. S jednoručným bekhendem bojující Lajović se snaží opírat především o údery ze

TOMÁŠ BERDYCH A RADEK ŠTĚPÁNEK

Foto: A.M. Fojtů

zadní pozice a zpočátku se zdá, že mu nebude chybět ani sebevědomí. Když ale za stavu 3:4 poprvé přichází o svůj servis a úvodní set prohrává 3:6, průběh dalších dvou setů už je pro Tomáše, momentálně sedmého borce klasifikace ATP, jednoznačný. Rozdíl sto deseti míst na světovém žebříčku je markantní! Přesto Tomáš krotí své emoce: "Možná by se vám zdálo, jak to pro mě bylo snadné vítězství, ale já si to vůbec nemyslím. Vždyť Srbové vedli 1:0 a Lajović neměl, co ztratit..."

Ferrari zůstal v garáži

Po pátečním stavu 1:1 je nad slunce jasné, že o daviscupových vládách sto druhého ročníku rozhodne sobotní čtyřhra. Otázka však je jediná, zda do ní nastoupí Djoković? Příznějším, že český tábor, třebaže něco takového nahlas nevykřikne, se toho obává. Když se tak nestává, dívá se i odborníci. Navzdory skutečnosti, že sedmatřicetiletý Nenad Zimonjič, před pěti lety světová tenisová jednička, společně s Ilijem Bozoljcem v posledních letech svou zemi v Davisově poháru pravidelně zastupují. Tentokrát je lepší z nich o devět let mladší Bozoljac, který velmi neortodoxně posílá na opačnou stranu dvorce obouručně nejen bekhend, ale i forhend! Leč nestačí to na zisk ani jednoho ze tří setů. Čeští tenisté jistými voleji pokrývají síť, Berdych na sebe upozorňuje důrazným servisem i forhendem a Štěpánek může přitom excelovat krásnými prohozy, kraťasy i loby, které z něho dělají jednoho z nejlepších interpretů čtyřher na světových turnajích. Pouze ve třetím setu se Srbové dostávají do tie-breaku, v němž navíc vedou 3:1, jenže koncovku Berdych se Štěpánkem znovu zvládají na jedničku a v této soutěži od roku 2007 budou už poctěnými! Vlastně pouze jednou ztroskotali, což bylo ve finále Davisova poháru 2009 v Barceloně se Španěly Felicianem Lopezem a Fernandem Verdascem...Poražená dvojice po střetnutí dlouho, předlouho, rozebírá situaci a Zimonjič na otázku, v čem byl jejich největší problém, ze sebe výstředně sype: "Ze proti nám stáli dva skvělí tenisté, kteří disponují výbornými servisy i voleji jak pro dvouhru, tak pro čtyřhru." Nevyjasněnou Djokovićovu neúčast glosuje Radek Štěpánek rovněž výmluvně: "Je to, jako byste v garáži nechali stát Ferrari!" A zotavující se český nehrající kapitán Jaroslav Navrátil z domova po telefonu k tomu dodává: "Takový borec jako Djoković musí hrát. Srbové udělali chybu!"

Vešel opravdu kapitán?

Nedělní úvodní souboj obou týmových jedniček Djokoviče s Berdychem podle očekávání přináší výkonnostní vrchol. Jejich dlouhé

výměny od základní čáry oplývají dělovou silou a Djoković při nich znovu demonstruje, co všechno umí vyběhat a také doklounout, byť nejde o antuku, nýbrž o tvrdý povrch. První set pro sebe Srb rozhoduje v desátém gamu, kdy poprvé proráží Berdychův servis. Druhý set, v němž si oba aktéři drží svá podání až do tie-breaku, je ještě vypjatější. Škoda, že v něm za stavu 4:4 při soupeřově servisu Berdych neproměňuje vedení 40:15 v brejk a ještě větší příležitost se mu nabízí ve zkrácené hře. V ní je ve vedení 4:2, navíc podává, ovšem kazí bekhendový volej hraný téměř nad hlavou... Ještě když to je 4:4, Djoković nevyužívá svého servisu a vzteky rozmlátí svou raketu, avšak Berdych místo dvou nabízejících se setbolů posílá míč do těsného autu. Za ohromné podpory domácího publika si už místní miláček nenechává utéct druhý set ani celý zápas, i když na něm vyčerpání z předchozího velmi náročného programu je patrné.

Teprve po tomto utkání se Novak Djoković vyjádřuje k tomu, proč na kurtě chybně ve čtyřhře. "Bylo to rozhodnutí našeho nehrajícího kapitána," pronáší s kamennou tváří. Lidí, kteří by této verzi věřili, se však mnoho nenachází... A k další malé záhadě dochází brzy potom, tedy v neděli večer, když hlavní hvězda letošního finále se nedostavuje na závěrečný slavnostní banket. Jak ale Tomáš Berdych hodnotí svou zřejmě rozhodující chybu za mimořádně nadějnou stavu 4:2 v tie-breaku druhého setu? "Nebylo to tím, že by mně příliš pracovaly nervy. Ten volej možná vypadal snadně, avšak vzhledem k tomu, jaký byl momentální pohyb Djokoviče, jsem musel volit dost riskantní řešení. Je pravda, že kdyby to bývalo bylo 1:1 na sety, asi bych naději na vítězství ještě měl..."

Štěpánek ve společnosti legend

Je to tedy 2:2 na zápasy a o všem musí rozhodnout Štěpánek. Ano, znovu stejně jako před rokem v Praze, kde ve čtyřech setech zdolal Almagra a Češi se po výhře 3:2 nad Španěly radovali ze Salátové mísy po dvaatřiceti letech, protože v roce 1980 ji získal tým Československa v čele s Ivanem Lendlem. Nyní v Bělehradě se proti Štěpánkovi staví Lajović a hned v prvním gamu se zmocňuje servisu českého reprezentanta. Že by varování? Pokud ano, tak Štěpánek odpovídá okamžitě, bere si podání nazpět a soupeři až do konce střetnutí nepovolí už vůbec nic! Je mnohem trpělivější, přesnější a stále častěji se osměluje k síti, kde neomylně zakončuje. Spřibývajícím hrami zklamání domácí fanoušci houfně opouštějí hlediště a celistvý zůstává vlastně pouze sektor přibližně patnáctiset českých příznivců, kteří si daviscupovou obhajobu náramně užívají!

Po pouhé hodině a dvaapadesát minutách Štěpánek proměňuje první mečbol a slavící český kotel burácí: "My tu mísu zase vyhráli!" A hned na to: "Kdo neskáče, není Čech. Hop, hop, hop!" Po roce opět hrdina, už pětatřicetiletý Radek Štěpánek, se zamýšlí: "Tenthle triumf určitě vejde do historie naší země. A věřím, že bude také inspirovat děti a mladé lidi v České republice, aby oni v budoucnosti toho nejen v tenise, ale na celém sportovním poli hodně dokázali." Sám autor těchto slov ani netuší, že právě on výhrami loni nad Almagrem a letos nad Lajovičem, právě vešel do daviscupových dějin. Protože rozhodnutí finále za nerozhodného stavu 2:2 více než jednou, dokázaly pouze dvě legendy a to už v dobách tenisového pravěku. Francouz Henri Cochet v letech 1927, 1929 a 1931 a Brit Fred Perry 1933 a 1936...

Srbsko - Česká republika 2:3 (Djoković - Štěpánek 7:5, 6:1, 6:4, Lajović - Berdych 3:6, 4:6, 3:6, Zimonjič, Bozoljac - Berdych, Štěpánek 2:6, 4:6, 6:7 (4:7), Djoković - Berdych 6:4, 7:6 (7:5), 6:2, Lajović - Štěpánek 3:6, 1:6, 1:6).

Přítomnost "dvacetiletého" Jágra je znát, říká Ďábel Židlický

Hokejisté New Jersey prohráli v Torontu 1:2 po samostatných nájezdech. Nejlepší hráč v kanadském bodování v mužstvu Ďáblů Jaromír Jágr odehrál v sobotu dvacet minut, druhý za ním v této kategorii obránce Marek Židlický byl na ledě o tři minuty déle. Ale ani jeden v duelu nebodoval. Židlický sice není ze začátku sezóny příliš spokojený, ale přesto je rád, že Devils hrají opět svoji hru.

ABE: Duelu předcházely dva rozdílné zápasy s Philadelfií, v prvním Devils prohráli 0:1, pak následovala dokonce prohra v Minnesotě 0:4. Ve čtvrtém však vítězství 3:0, skvělá práce obrany a dnes rovněž po dvou třetinách čisté konto. V čem je změna?

MŽ: V posledních dvou zápasech jsme hráli dobře jako tým, Jaromír Jágr dal včera pěkný třetí gól. Obrana fungovala perfektně.

ABE: Nepříjemným momentem byla 49. minuta, kdy Kessel skóroval a vy jste inkasoval ještě dvě minuty...

MŽ: Bylo tam nedorozumění v obraně. Měli jsme ho víc přitlačit na mantinel, Kessel dal pěknou branku, bylo to pro nás trochu nešťastné. My jsme ale šťastně vyrovnali a bod je pro nás dobrý.

ABE: Včera jste hráli jedno utkání ve Philadelfii, dnes druhý zápas, ke všemu prodloužení. Toronto bylo odpočaté; měli jste dost sil?

MŽ: Přesto jsme se snažili rozhodnout v prodloužení. Nakonec rozhodly nájezdy to je vždy padesát na padesát...

ABE: Již jste se někdy zúčastnil tohoto rozstřelu?

MŽ: V NHL ano, ale nikoliv v Devils, zde máme dostatek dobrých útočníků.

ABE: Kterou sezónu pokládáte zatím za nejlepší?

MŽ: Asi to bylo krátce po tom, co jsem přestoupil do Devils a my jsme hráli finále Stanley Cupu. Každá sezóna byla pro mne přínosem, ale tahle sezóna byla skutečně největším zážitkem.

ABE: Dá se srovnávat NHL s tím, když hrajete v Evropě za národní mužstvo?

MŽ: Je to pořád hokej. V Evropě je víc času díky velkému kluzišti. Pokud hrají za národní mužstvo je to svým způsobem zvlášť emotivní.

ABE: Není konkurencí KHL?

MŽ: Pokud vím, jak Rusové, tak naši preferují NHL. Zde je lepší zájem, NHL má tradici a kvalita je přece jen větší v NHL než v KHL.

ABE: Jakým přínosem je Jaromír Jágr pro Devils?

MŽ: Je to určitě znát a hraje jako kdyby mu bylo dvacet.

V zámoří se mi chytá líp než v extralize, svěřil se hrdina Nashvillu Mazanec

V loňském ročníku vybojoval s Plzní extraligový titul a v probíhající sezóně už chytá nejprestižnější hokejovou soutěž světa. Marek Mazanec v posledních třech zápasech Nashvillu slavil výhru, na ledě Detroitu dokonce s premiérovou nulou v NHL, a pomalu se zabydluje v prvním týmu Predátorů. Naposledy pochytil 24 střel a jeho Nashville zvítězil na ledě Toronta 4:2.

ABE: V posledních zápasech se vám i týmu daří...

MM: Jsem za to rád. Zlom nastal v utkání proti Chicagu, kdy jsme

KLEIN ASISTUJE MAZANCOVI PŘED DOTÍRAJÍCÍM CLARKSONEM

vyhráli. Od toho okamžiku hraje tým skvěle. Doufám, že to vydrží co nejdéle.

ABE: Jaké to bylo vyhrát proti vítězi Stanleyova poháru?

MM: Byl to dobrý pocit. Jsem rád za každou výhru.

ABE: Další utkání jste proti Detroitu vychytil čisté konto. Čekali jste, že to přijde takhle brzy?

MM: Musím přiznat, že jsem to nečekal. Nekoukám příliš na statistiky, ale důležité je vyhrávat. Jedna vlašťovka však jaro nedělá.

ABE: Před příchodem do Nashvillu jste hrál na farmě v Milwaukee, kde jste z pěti zápasů slavil pět výher a měl průměr pod dvě branky. Byl to velký přechod z Plzně na farmu do NHL?

MM: Je to jiný hokej a musel jsem si zvykat. Paradoxně pro mne je to jednodušší, protože se méně kombinuje a více střílí, takže se mi zde chytá lépe než v české extralize.

ABE: Tady se s vámi ale útočníci nemazlí. Inkasujete občas i pár ran, dnes jste musel opravovat helmu. Jak si zvykáte na tohle?

MM: Tak to je, občas je brankář otlučkánkem. Dostane párkrát do hlavy, pár seker, ale to k hokeji patří.

ABE: V poslední třetině na vás ale v prvních deseti minutách nešla ani jedna střela...

MM: Pro gólmana je to svým způsobem horší. Vystydne a pak se na něj někdo rozjede a těžko se dostává zpátky do tempa. Dnes ale byla obrana skvělá.

ABE: Jaký je Nashville jako hokejové město?

MM: Zatím nevím, chytal jsem tam pouze jednou s Chicagem. Hala byla plná, ale to bylo i zásluhou hostujících fanoušků, kterých tam bylo poměrně hodně. Myslím si, že lidi tam na hokej chodí rádi.

ABE: Jak dlouho v prvním týmu Nashvillu zůstanete?

MM: O tom se mnou nikdo nehovořil, ale stále se musím zlepšovat. Musím pracovat hlavně na dorážkách, dále na hře s holí a musím lépe komunikovat s obránci. S angličtinou se statečně peru. Když něco potřebuji, tak si o to řeknu, ale nejsou to velké rozhovory.

ABE: Nashville je město country, máte rád tento druh hudby?

MM: Miluji country, to je krásná hudba, když bude den volna, určitě se rád někde podívám.

Aleš Březina (Toronto), Sport.cz

Mezinárodní kopaná Česko-Kanada 2:0

V přátelském utkání v Olomouci se nakonec Češi prosadili proti Kanadě, ačkoliv dlouho vyrovnané. Vedoucí branku vstřelil již ve 3. minutě Čelůstka hlavou. V 38. minutě však po faulu Suchého měli Kanadčané výhodu pokutového kopu, ale De Rosario střelou Čech vyrazil na roh. Pojistka přišla až v 81. minutě, kdy Hořava zvýšil na 2:0. Bylo to teprve druhé střetnutí těchto dvou zemí i první zápas vyhrála ČR 5:1.

Zřejmě nejslavnější moment kanadského fotbalu se udál v listopadu roku 1904 na olympiádě v St. Louis, kdy kanadský tým Galt FC získal zlatou medaili. Od té doby se kanadský fotbal odmlčel a zmínky o něm jsou velice sporadické.

Málo se ví o tom, že v Torontu prakticky do padesátky chytal za místní Ukrajině bývalý československý reprezentační brankář Břetislav Dolejší a že zde působili i slavné legendy Eusebio nebo Bettega. To bylo v době kdy na severoamerickém kontinentu kralovala NASL. Torontští Blizzard se dokonce jednou dostali do finále celé soutěže a byli jedním z dodavatelů pro kanadský národní tým osmdesátých let, kdy se kanadští fotbalisté na OH v Los Angeles v roce 1984 probojovali mezi posledních osm týmů.

Její sláva však dosáhla vrcholu o dva roky později na MS v Mexiku. V rozhodujícím zápase kvalifikace Kanada porazila na New Foundlandu (!) Honduras brankou instalátéra Pakose 1:0. Kanadský tým byl totiž složen z poloprofesionálů a v prvním zápase na MS v Leonu nastoupila Kanada proti hvězdné Francii s náhradním brankářem devatenáctiletým Paul Dolanem. Důvod? První brankář Tino Lattieri měl na stejný den profesionální kontrakt v sálové kopané, kde bylo více peněz než v *socceru*.

Nadšeně hrající Kanadčané dlouho vzdorovali v prvním utkání Francii a dokonce Slovák Igor Vrablic hrající v útoku měl v prvním poločase obrovskou příležitost, když střelil z velkého čtverce na opuštěnou francouzskou branku, ale jeho střelu stačil jeden z obránců zneškodnit. Sedm minut před koncem zápasu pak nezkušený Paul Dolan podběhl míč a Papin hlavou rozhodl o vítězství země galského kohouta. S ústupem a kolapsem NASL, odešla však i sláva kanadského fotbalu.

Ta se nečekané vrátila v roce 2000, kdy Kanada vyhrála Zlatý pohár (Mistrovství severní Ameriky - CONCACAF). V rozhodujícím zápase Kanada porazila Mexiko 2:1 brankami Corazzina a Hastingsa a ve finále pak dokonce i hostující jihoamerickou Kolumbii 2:0.

Od té doby se na další úspěch čeká. Pro MS 2014 měla poměrně dobře rozehranou kvalifikaci a v posledním zápase proti Hondurasu jí stačila pouze remíza na postup do dalšího kola. V prvním zápase v Torontu proti Hondurasu neproměnila řadu šancí a po vítězství nad morálně rozloženou Kubou se zdálo, že remíza je reálná. V úvodu utkání si Kanadčané dokonce vypracovali i několik šancí, ale pak následovalo několik chyb v obraně a debakl 1:8. Z tohoto šoku se mužstvo nedokázalo vzpamatovat a to je rovněž důsledkem, proč tým klesl až do druhé stovky v žebříčku FIFA, ačkoliv se normálně pohybuje mezi 50.-80. příčkou. Kanadský mužský fotbalový tým je tedy podobně jako český v přestavbě. Zatímco ženský patří ke světové špičce. První roky po vstupu Toronta FC do MLS byla všechna utkání vyprodána to jest kolem dvaadvaceti tisíc diváků. V Montrealu na derby Montreal-Toronto bylo kolem 40000 a populární je i třetí kanadský tým legendární Vancouver Whitecaps. Doposud se však žádnému kanadskému týmu nepodařilo dosáhnout v MLS většího úspěchu. Pro nás může být zajímavostí, že v tiskovém středisku na torontském stadionu BMO Field je obrovská fotografie brankáře Petra z finálového utkání MS juniorů Argentina-Česko (2:1).

A ještě jedna kuriozita: Když jsem se pokusil zavolat před utkáním kanadského trenéra Benito Flora na jeho torontské číslo. Ozvala se český záznamník, že účastník je nedostupný.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont.
(416) 466-0330

Gibraltar ve svém prvním oficiálním střetnutí uhrál remízu se Slovenskem 0:0. V kvalifikaci pro MS pak Chorvatsko vyřadilo Island, Portugalsko Švédsko a Řecko Rumunsko. Francie dokázala otočit nepříjemný průběh kvalifikace s Ukrajinou, když první zápas prohrála 0:2, ale v odvetě zvítězila 3:0.

Aleš Březina - Toronto

Gambrinus liga Sparta na vrcholu, Slavia na dně propasti

Zatímco po polovině soutěže je Sparta s 39 body a skorem 38:9 bezpečně v čele tabulky, mužstva z Vršovíc Slavia a Bohemians uzavírají spolu s Jihlavou tabulku. Sparta v historických dresech porazila v 15. kole Mladou Boleslav 4:1 a přestože Plzeň vyhrála v Brně 3:1 má před ní náskok pěti bodů. Třetí Teplice v pondělní dohrávce pouze remizovali v Ostravě 0:0, když dohrávali o deseti hráčích. Slavia měla v Uherském Hradišti proti Slovácku v prvním poločase několik gólových šancí, ale ani jednu nedokázala v prvním poločase proměnit, naopak Kebr z penalty, Došek hlavou po přestávce a Volešák v nastaveném čase dali po brance a Slovácko vyhrálo 3:0. Znojmo se odpoutalo od poslední příčky vítězstvím nad Olomoucí 2:1. Černý Petr tedy zůstal Jihlavě, která prohrála v Příbrami 0:5, což stálo místo trenéra Komňackého. Bohemians pak prohráli s Jabloncem 0:1 a stejným výsledkem se skončilo utkání Liberce s Duklou, který hraje dobře v Evropské lize, ale v domácí soutěži se mu příliš nedaří.

Gambrinus liga						
1. Sparta	15	12	3	0	38:9	39
2. Plzeň	15	10	4	1	35:12	34
3. Teplice	15	8	4	3	34:16	28
4. Liberec	15	7	4	4	15:17	25
5. Dukla	15	6	6	3	17:12	24
6. Boleslav	15	6	5	4	28:19	23
7. Jablonec	15	6	4	5	28:25	22
8. Slovácko	15	5	4	6	24:25	19
9. Olomouc	15	4	5	6	25:28	17
10. Příbram	15	4	3	8	18:31	15
11. Ostrava	15	3	6	6	14:27	15
12. Brno	15	4	2	9	18:25	14
13. Znojmo	15	3	5	7	15:22	14
14. Bohemians	15	3	4	8	13:26	13
15. Slavia	15	3	4	8	10:27	13
16. Jihlava	15	3	3	9	19:30	12

Slovan vede slovenskou ligu

V předposledním podzimním kole zdolal Slovan Bratislava Žilinu 2:1. Dobře hrající Trenčín rozdrtil Košice 5:0. Nitra dokázala zdolat Banskou Bystrici 2:0, Senica Ružomberok 2:1 a Trnava Zlaté Moravce 3:2. Doma se nedařilo pouze Dunajské Středě, která prohrála s Myjavou 0:3. Poslední podzimní kolo je na pořadu 30. listopadu.

Corgoň liga						
1. Slovan	18	12	3	3	39:22	39
2. Trenčín	18	10	3	5	45:19	33
3. Ružomberok	18	9	4	5	37:29	31
4. Myjava	18	9	3	6	33:27	30
5. Senica	18	8	4	6	26:21	28
6. Moravce	18	8	3	7	24:26	27
7. Trnava	18	8	3	7	26:29	27
8. Bystrica	18	7	5	6	31:24	26
9. Košice	18	6	4	8	24:26	22
10. Žilina	18	5	6	7	26:26	21
11. Nitra	18	2	3	13	17:47	9
12. Dun. Streda	18	2	3	13	9:41	9

Hokej

Na turnaji Karjala prohráli Češi své první utkání v Gävle se Švédy 0:6. V dalším zápase s Fínky sice vedli 2:0, ale nakonec prohráli 2:3 a v závěrečném zápase prohráli s Rusy 0:2.

V české extralize vede Sparta, když z 23 zápasů získala 54 bodů. Druhý Hradec Králové má z 24 zápasů o sedm bodů méně. Další pořadí: 3. Plzeň 23/42, 4. Třinec 24/41, 5. Brno 23/39, 6. Zlín 24/39, 7. Slavia 24/36, 8. Pardubice 23/33, 9. Vítkovice 24/33, 10. Litvínov 24/31, 11. Liberec 23/30, 12. Kladno 24/29, 13. Karlovy Vary 25/26, 14. Chomutov 24/18.

Slovenská hokejová tabulka: 1. Košice 26/56, 2. Nitra 26/52, 3. Banská Bystrica 25/48, 4. Poprad 26/41, 5. Piešťany 26/40, 6. Skalica 26/40, 7. Zvolen 15/33, 8. Trenčín 26/29, 9. Martin 25/28, 10. Žilina 25/27, 11. Orange 16/14.

V Kontinentální lize je na čele Bobrovovy divize Petrohrad 31/68, následuje Riga 29/57, 3. CSKA 31/53, 4. Lev Praha 29/49, 5. Záhřeb 30/45, 6. Slovan Bratislava 28/33, 7. Minsk 29/27.

Formally Nitra Travel

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: By appointment

MEMBER OF:

1810380

Go, See, Experience

Signature Realty
LIVE, WORK & INVEST IN REAL ESTATE

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com